

Čtení Božího slova v souvislosti se svátkem Nanebevzetí Panny Marie nám vysvětluje a dává pochopit, jak Bůh vidí člověka a jaké má s námi plány a to na skutečnosti oslavené Panny Marie, Ježíšovi maminky. O Mariině poslání, jejím Božím vyvolení a obdarování se píše zvláště v Lukášově evangeliu a také v knize Zjevení.

Apoštol Jan v knize Zjevení postavil vedle sebe trojí prorocké vidění, které nám pomáhá více pochopit Mariin význam v Božím plánu spásy. Jan viděl:

1. otevřený chrám v nebi, v němž jsme mohli zahlednout archu úmluvy
2. ženu oděnou sluncem rodící dítě
3. draka, který chtěl zničit nebe, zemi a to dítě

Chrám, je místem vzdávání úcty a klanění se Bohu. V knize Zjevení čteme o trůnu, andělech, bytostech a starcích, kteří jsou v chrámě a klanějí se Bohu. Jan znal jeruzalémský chrám, jediný chrám židů. Nejčestnější místo v tomto židovském chápání chrámu byla velevatyně, kde byla archa úmluvy. Archa pak byla dřevěná truhlice zářící zlatem a uvnitř byly kamenné desky Mojžíšova zákona - desatero.

Prorok Jan vidí nejprve tuto zářící chrámovou schránu v nebeském chrámě. Poté však již nevidí zlatem zářící truhlici, ale vidí zářící Ježíšovu Matku Marii. Nezáří zlatem, ale sluncem. Je korunovaná a ozdobená zářící korunou sestavenou z nebeských hvězd a pod jejíma nohama vidí matný měsíc. Jan tím říká, že novou archou je Maria. Není však neživou truhlicí, ale živou bytostí, člověkem majícím vznešené poslání. Také předmět smlouvy nejsou kamenné desky, ale její Syna, Ježíš. Nová smlouva se bytostně dotýká člověka, kterého přetváří do vznešené podoby. Maria je první, ostatní po ní skrze jejího Syna, tak jako ona, budou následovat.

Tak jak Jan vidí Marii očima, tak jak mu Bůh dává nahlédnout do svého vidění, tak Bůh vidí každého z nás. Mariino oslavení je také naším oslavením, které jednou bude plně zjeveno, zatím je skryté, jak učí i apoštol Pavel. Prorok Jan nám tak připomíná, co bude s námi, také my budeme zářit jako slunce, budeme okrášlení korunou vítězství, jako ona a zdoláme čas a pomíjivost, a jako ona se postavíme nohama na symbol konečnosti a pouhého odlesku - měsíc. Budeme zářit jako hvězdy ve vesmíru.

Proti nám však vede válku drak - ďábel, který chce vše zničit, tak jak bude zničena jeho moc nad námi. Ve své pýše se odmítl dělit o tuto slávu s ostatním stvořením, které byla určena také pro něj, a toto odmítnutí vnucuje násilím všem dalším tvorům, aby nezůstal odmítající sám. Působí tak na vůli člověka, aby ji zviklal a odvedl od Boha.

Je proto třeba poslouchat, co nám říká ta, která je živou archou: „Ať se mi stane Bože, podle tvé vůle“ a „Udělejte všechno, co vám můj Syn řekne“.

Maria byla ochotná naslouchat Božimu hlasu a poslechnout jeho přání. Byla a je tak plná Boha, že kdokoli se s ní dostane do kontaktu, bude i on naplněn Boží přítomností - Duchem Svatým a bude i on jásat a radovat se v Bohu. Tak jako se to stalo Alžbětě a malému Janu Křtiteli při setkání s Marií. Na tomto principu také fungují Mariiny přímluvné modlitby, že se skrze ni dostáváme blíže k Bohu. Ona je od Krista plná Ducha Svatého, plná Boha. Každý, kdo je takto naplněn Bohem, může sloužit v Kristu druhým lidem, aby i oni byli Bohu Blíž. Takto si lidé Církve, jejíž hlavou je Kristus navzájem slouží, přibližovat druhé k Bohu, skrze svou blízkost Bohu.

Archo úmluvy, Matko Církve, Matko Boží, oroduj za nás.